

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/245/2015
Identifikačné číslo spisu:	7609209755
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7609209755.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Y. W., bývajúceho v J., N., proti žalovanej Rapid life životnej poisťovni, a.s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, zastúpenej JUDr. Danielom Blyšťanom, advokátom so sídlom v Košiciach, Užhorodská 21, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 4 C 57/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. marca 2015 sp. zn. 4 Co 120/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo 4. apríla 2012 č. k. 4 C 57/2010-409 zrušil rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 4, Košice sp. zn. 3 C 03/2009. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 9 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola 29.7.1999 medzi žalobcom a žalovanou poistná zmluva č. 5148300031 so začiatkom poistenia dňa 30.7.1999 a koncom poistenia dňa 30.7.2024 t. j. na dobu 25 rokov. Zmluvne bolo dohodnuté platenie poistného vo výške 115,- Sk, ktoré malo byť uhrádzané poisteným mesačne. Listom zo dňa 1.6.2007 adresovaným a zaslaným žalobcovi žalovaný oznámil, že žalobcovi bolo priznané zníženie dojednaného poistného v zmluve č. 5148300031 zo sumy 115,- Sk o 40,- Sk mesačne t. j. poistné vo výške 75,- Sk mesačne. K tomu, aby došlo k zníženiu poistného je potrebné vyplniť a zaslať žiadosť, ktorej predtlač bola žalobcovi zaslaná súčasne s týmto listom. Podľa už predtlačenej žiadosti o zníženie poistného, žalobca požiadal o zníženie poistného zo sumy 115,- Sk na sumu 75,- Sk mesačne. Žiadosť zároveň obsahovala text písaný menšími písmenami, podľa ktorého poistné sa znižuje v súlade so všeobecnými poistnými podmienkami zo dňa 21.5.2007 a osobitnými dojednaniami č. 01/2007, ktoré boli poistníkovi oznámené a ku ktorým podpisom na žiadosti pristupuje. Tiež je tu uvedený súhlas poisteného, aby sa všetky sporné nároky z tejto žiadosti a z poistenia vyporiadali pred špeciálnym súdom postupom podľa časti XV. Všeobecných poistných podmienok zo dňa 21.5.2007 s tým, že tento súhlas je súhlasom s rozhodcovskou doložkou v zmysle

bodú 2. osobitných dojednaní. Poistník podľa predtlaču mal právo v lehote 10 dní od zaslania žiadosti, aj bez uvedenia dôvodu jednostranne odstúpiť od časti XV. Všeobecných poistných podmienok zo dňa 21.5.2007 a bodu 2. osobitných dojednaní 01/2007 bez toho, aby bol odstúpením dotknutý zvyšok poistného vzťahu. V žiadosti je odkaz na internetovú stránku www.pesp.sk, na ktorej majú byť uverejnené všeobecné poistné podmienky zo dňa 21.5.2007. Žalobca vlastnoručne podpísal uvedenú žiadosť dňa 20.6.2007. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších doplnkov s výlukami a odchýlnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Poistná zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako poistovateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej poistnej zmluvy, rozhodnutia rozhodcovského súdu, ani vyjadrení účastníkov nie je zrejmé, aby žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačených tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože poistná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačnom tlačive. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto doložka je preto neprijateľnou (neplatnou) zmluvnou podmienkou. Súd prvého stupňa na základe uvedeného žalobe vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ zákona č. 244/2002 Z.z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovanej rozsudkom z 12. marca 2015 sp. zn. 4 Co 120/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Zmenil uznesenie 4 C/57/2010-418 z 27.4.2012 v znení opravného uznesenia 4 C/57/2010-461 z 1.6.2012 tak, že žalovaná nie je povinná zaplatiť súdny poplatok 331,50 € zo žaloby. Potvrdil uznesenie 4 C/57/2010-453 z 25.5.2012 v znení opravného uznesenia 4 C/57/2010-461 z 1.6.2012. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a určil, že žalovaná nemá právo na ich náhradu. V odôvodnení k odvolacím námietkam žalovanej uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods. 2 O.s.p. a zásadám súdnej praxe a preto nie je nepreskúmateľný. Ďalej uviedol, že rozsudok je vecne správny, súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje. K námietke žalovanej, že vo veci rozhodol miestne nepríslušný súd a nezákonný sudca, že súd nerozhodnutím o námietke miestnej nepríslušnosti ňou vznesenej zaťažil konanie procesnou vadou, a uvedené v spojení s rozhodnutiami súdov contra legem a za použitia nie eurokonformného výkladu majú za následok, že vo veci konal a rozhodoval nezákonný sudca a nezákonný súd, čím jej bolo odňaté právo konať pred zákonným sudcom, uviedol, že nie je dôvodná, lebo vo veci miestnej príslušnosti rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 1NcC/4/2010-32 29.1.2010 a vo vzťahu k jej opakovanej námietke, týkajúcej sa miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Spišská Nová Ves, vyslovil Krajský súd v Košiciach právny názor v odôvodnení uznesenia 5NcC/21/2010-165 z 25.8.2010, a na tento právny názor odvolací súd poukázal a v celom rozsahu na ňom zotrval a nepovažoval za potrebné k nemu nič viac dodať. Odvolací súd preto podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., t. j. že sa jej postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, z ustanovenia § 237 písm. e/ O.s.p., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný a z ustanovenia § 237 písm. g/ O.s.p., t. j., že došlo k odňatiu zákonného sudcu ako aj z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Opakovane tvrdila, že nebolo rozhodnuté o námietke miestnej nepríslušnosti, rozhodnutia súdov sú nepreskúmateľné lebo odvolací súd sa nevyporiadal s námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní. V konkrétnosti uviedla, že okresný súd zrušil žalobou napadnutý rozhodcovský rozsudok, pričom v petite výroku rozhodnutia neuviedol právny dôvod

zrušenia, t. j. podľa ktorého ustanovenia právneho predpisu rozhodol. Namietala skutočnosť, že predmetný rozsudok bol zrušený podľa § 40 ods. 1 písm. a/ a súd uviedol, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou a neplatnou zmluvnou podmienkou len v odôvodnení rozsudku. V danom prípade absentuje dôvod na začatie konania a rozhodnutia súdov považovala za nepreskúmateľné. Ďalej namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Mala za to, že nie je možné stotožniť sa so všeobecným záverom súdov, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľských zmluvách je neplatná. V spojitosti s neprijateľnou podmienkou upriamila pozornosť na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Obdo V 73/2003. Poukázala na znenie smernice 93/13/EHS a povinnosť vnútroštátneho súdu opodstatniť vyhlásenie podmienky za neprijateľnú podmienku skutkovými a právnymi závermi získanými postupom podľa čl. 4 Smernice. Z týchto dôvodov žiadala, aby dovolací súd rozsudok súdu odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané 11. júna 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy C.s.p. obsiahnuté v jeho čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1, najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

8. V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Žalovanou napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné podľa týchto ustanovení.

9. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namietala alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či

o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

10. Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

11. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až d/ O.s.p. nenamietala a existencia týchto väd v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

12. Z obsahu dovolania vyplýva námietka žalovanej, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. Ide najmä o právo predniesť (doplniť, či dopĺňovať) návrhy, vyjadriť sa k rozhodným skutočnostiam, k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo so súhlasom predsedu senátu dávať v rámci výsluchu otázky účastníkom (svedkom) a právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci (čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj § 101 ods. 1, § 117 ods. 1, § 123, § 118 ods.1, § 126 ods. 3, § 131, § 211, § 215 O.s.p.). To znamená, že nie každé porušenie procesných predpisov súdom a tým aj porušenie práva na spravodlivý súdny proces dosahuje intenzitu vady konania, ktorú má na zreteli ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. Do práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy na základe výkladu a použitia relevantných právnych noriem rozhodnú, a to za predpokladu, že ich právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Obdobne prípustnosť dovolania nezaložilo ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (by prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Výtýkaný nedostatok by mohol byť (prípadne) spojený s procesnou vadou konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., vada tejto povahy však prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nezakladá.

13. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že dovolanie nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávnych väd (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého a druhého stupňa nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

14. Pokiaľ žalovaná má zato, že k odňatiu jej procesných oprávnení došlo v dôsledku absencie

zákonných náležitostí žalobného návrhu a neurčitého výroku rozhodnutia súdu, dovolací súd nezistil existenciu týchto žalovanou označených nedostatkov. Žalobný návrh obsahuje všetky náležitosti návrhu na začatie konania tak všeobecne podľa § 42 ods. 3 O.s.p. ako aj osobitné v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. Súčasťou žaloby bolo aj jej zdôvodnenie, a to aj s odkazom na ďalšie prebiehajúce konania, ako aj opisom rozhodujúcich skutočností (viď str. 2 žalobného návrhu), z ktorých žalobca vyvodil neplatnosť rozhodcovského rozsudku. Rovnako aj výrok rozhodnutia okresného súdu je zrozumiteľný a vykonateľný, pričom dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku je celkom zrejmý z jeho odôvodnenia a vzhľadom na ostatný obsah dovolania bol tento dôvod jasný aj dovolateľke.

15. K námietke miestnej príslušnosti dovolací súd dodáva, že oba sudy sa s ňou správne vypořádali, keď zhodne uviedli, že o miestnej príslušnosti konajúceho súdu v predmetnej veci rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 1NcC/4/2010-32 z 29.1.2010 a vo vzťahu k jej opakovanej námietke, týkajúcej sa miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Spišská Nová Ves, vyslovil Krajský súd v Košiciach právny názor v odôvodnení uznesenia 5NcC/21/2010-165 z 25.8.2010.

16. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že žalovanej nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom a jej tvrdenia o existencii vady v zmysle § 237 písm. e/, f/, g/ O.s.p. sú nedôvodné a nie sú založené na tom reálnom základe, že jej boli upreté procesné oprávnenia priznané občianskym súdnym poriadkom.

17. Napokon žalovaná v dovolaní namietala, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, ale ako už bolo vyššie uvedené samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalovanej boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovanou vytykána skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľky v zmysle § 238 O.s.p. prípustné nie je, dovolateľka neopodstatnene namietala existenciu procesnej vady v zmysle § 237 písm. e/, f/, g/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšla najavo ani žiadna iná vada konania uvedená v § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto odmietol jej dovolanie, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinné do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo účinok umožňujúci uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, ktorý by zostal zachovaný aj po tomto dni (§ 470 ods. 2 CSP). Najvyšší súd preto jej dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

20. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.